

यत्रसा अस्तीतिशेषः ॥ १८ ॥ विचेतुमन्वेष्टुं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नेहपश्यामिवैदेहीमित्युक्तेपि पुनर्विलापपरिहाराय लक्ष्मणोऽवददित्याह ॥ ततइति ॥ २३ ॥ दंडका
रण्यं विचरन्त्वं सीतां प्राप्स्यसि ॥ तत्र दृष्टांतोयथाविष्णुरिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ अस्तुलक्ष्मणैवंकृतं करणेन किमित्याहरामः ॥ वनमिति ॥ २६ ॥ विह्वलः परवशः ॥ २७ ॥

वनंसर्वविचिनुवोयत्रसाजनकात्मजा ॥ मन्यसेयदिकाकुत्स्थमास्मशोकेमनःकृथाः ॥ १८ ॥ एवमुक्तःससौहार्दाल्लक्ष्मणेनसमाहि
तः ॥ सहसौमित्रिणारामोविचेतुमुपचक्रमे ॥ १९ ॥ तौवनानिगिरिंश्चैवसरितश्चसरांसिच ॥ निखिलेनविचिन्वंतौसीतांदशरथात्म
जौ ॥ २० ॥ तस्यशैलस्यसानूनिशिलाश्चशिखराणिच ॥ निखिलेनविचिन्वंतौनैवतामभिजग्मतुः ॥ २१ ॥ विचित्यसर्वतःशैलंरामो
लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ नेहपश्यामिसौमित्रेवैदेहीपर्वतेशुभां ॥ २२ ॥ ततोदुःखाभिसंतप्तोलक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् ॥ विचरन्दंडकारण्यंभ्रा
तरंदीप्ततेजसं ॥ २३ ॥ प्राप्स्यसेत्वंमहाप्राज्ञमैथिलींजनकात्मजां ॥ यथाविष्णुर्महाबाहुर्वलिबध्वामहीमिमां ॥ २४ ॥ एवमुक्तस्तुवी
रेणलक्ष्मणेनसराधवः ॥ उवाचदीनयावाचादुःखाभिहतचेतनः ॥ २५ ॥ वनंसुविचितंसर्वपद्मिन्यःफुल्लपंकजाः ॥ गिरिश्चायंमहाप्राज्ञ
बहुकंदरनिर्झरः ॥ नेहपश्यामिवैदेहीप्राणैर्भ्योपिगरीयसीं ॥ २६ ॥ एवंसविलपत्रामःसीताहरणकर्षितः ॥ दीनःशोकसमाविष्टोमुहू
र्तविह्वलोभवत् ॥ २७ ॥ सविह्वलितसर्वांगोगतबुद्धिर्विचेतनः ॥ विषसादातुरोदीनोविश्वस्याशीतमायतं ॥ २८ ॥ बहुशःसतुनिश्च
स्यरामोराजीवलोचनः ॥ हाप्रियेतिविचुक्रोशबहुशोवाष्पगद्गदः ॥ २९ ॥ तंसांत्वयामासततोलक्ष्मणःप्रियबांधवं ॥ बहुप्रकारंशोका
र्तःप्रश्रितःप्रश्रितांजलिः ॥ ३० ॥

गतबुद्धिर्ज्ञानशून्यइव विचेतनचेष्टारहितइव ॥ अशीतं उष्णं आयतं दीर्घं ॥ २८ ॥ हाप्रियेइतीति इकारलोपआर्षः ॥ २९ ॥ प्र
श्रितोविनयोपेतः प्रश्रितांजलिः बद्धांजलिः ॥ ३० ॥